

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej, v trestnej veci proti obžalovanému **Mgr. G. H.**, trestne stíhanému **pre prečin neuposlušnutia rozkazu** podľa § 393 ods. 1 Trestného zákona, vedenej na Vyššom vojenskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 5 To 30/2008, rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2008 v Bratislave o návrhu obžalovaného **Mgr. G. H.** na odňatie veci Vyššiemu vojenskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku **sa** trestná vec obžalovaného Mgr. G. H., vedená na Vyššom vojenskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 5To 30/2008, pre prečin neuposlušnutia rozkazu podľa § 393 ods. 1 Trestného zákona, tomuto súdu **n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e :

Na podklade obžaloby prokurátorky Vojenskej obvodnej prokuratúry v Prešove číslo OPv 310/06 sa od 17. augusta 2007 vedie voči obžalovanému býv. npor. Mgr. G. H. súdne konanie, v ktorom je mu kladené za vinu spáchanie prečinu neuposlušnutia rozkazu podľa § 393 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti citovanej obžaloby.

V poradí prvým rozsudkom Vojenského obvodového súdu v Prešove zo dňa 20. februára 2008, č. k. 1 T 24/2007-367, bol obžalovaný Mgr. G. H. podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) spod citovanej obžaloby vojenského obvodového prokurátora pre tam uvedený skutok oslobodený, avšak v dôsledku odvolania podaného prokurátorom Vyšší vojenský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 14. mája 2008, č. k. 5 To 10/2008-380, podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. prvostupňový rozsudok v celom

rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Následne samosudca Vojenského obvodového súdu v Prešove vydal dňa 27. augusta 2008 vo veci odsudzujúci rozsudok, č. k. 1 T 24/2007-392, ktorým obžalovaného uznal za vinného v rozsahu skutku citovanej obžaloby zo spáchania prečinu neuposlušnosti rozkazu a podľa § 393 ods. 1 Tr. zák. v spojení s ustanovením § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil peňažný trest vo výmere šesť tisíc korún, pričom pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca.

V dôsledku odvolania podaného obžalovaným Mgr. H. sa od 25. septembra 2008 kompletný spisový materiál nachádza na odvolacom Vyššom vojenskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 5 To 30/2008.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného dňa 28. októbra 2008 obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým trom členom senátu druhostupňového súdu, o ktorej bolo uznesením z rovnakého dňa, č. k. 5 To 30/2008-403, rozhodnuté tak, že podľa § 32 ods. 3 Tr. por. členovia senátu 5 To v zložení predseda senátu pplk. JUDr. P. T. a sudcovia pplk. JUDr. V. K. a kpt. JUDr. R. H. nie sú vylúčení z vykonávania úkonov v predmetnej trestnej veci sp. zn. 5 To 30/2008.

Nakoľko proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obžalovaný, iný senát Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne uznesením zo dňa 5. novembra 2008, č. k. 5 Nto 2/2008-406, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú zamietol.

Za tejto situácie obžalovaný Mgr. H. doručil dňa 6. novembra 2008 do podateľne Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne písomnosť označenú ako námietku. V nej (č. l. 408 trestného spisu) okrem poukazu na vyššie uvedené okolnosti doslovne uviedol, že namieta zaujatosť všetkých sudcov a senátov Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne. Ako dôvod poznamenal, že v rokoch 1998-2000 býval na internáte Právnickej fakulty UK v Bratislave na spoločnej izbe so synom predsedu Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne, pričom tento

z pozície tejto funkcie sleduje a pravidelne hodnotí činnosť všetkých sudcov a senátov predmetného súdu a v podstate riadi jeho chod.

V ďalšom vyslovil námietku týkajúcu sa údajného porušenia jeho práva na rovnosť strán v trestnom konaní s odôvodnením, že žalobca (zrejme mal na mysli prokurátora) sídli v rovnakej budove ako súd rozhodujúci o jeho odvolaní v druhom stupni. Má za to, že tento stav prispieva k oslabeniu procesnej zásady bezprostrednosti v súdnom konaní, nezávislosti pri rozhodovaní súdu a zoslabeniu jeho procesného postavenia v pozícii obžalovaného (k rovnakému porušeniu jeho práv malo dôjsť aj pri rozhodovaní v prvom stupni na úrovni Vojenského obvodového súdu v Prešove).

Za tejto situácie predseda Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne doručil dňa 18. novembra 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu vecne príslušnému kompletný spisový materiál na rozhodnutie o odňatí veci tomuto konajúcemu druhostupňovému súdu. V predkladacej správe a pripojených písomnostiach zdôraznil, že z dôvodu zachovania objektivity a spravodlivosti súdneho konania je potrebné, aby najvyšší súd podanie obžalovaného zo dňa 6. novembra 2008 preskúmal z toho hľadiska, či nejde o návrh na odňatie veci a jej prikázanie inému príslušnému súdu a v prípade, že sa s takýmto názorom stotožní, aby o tomto návrhu rozhodol.

Sprievodné písomnosti predloženého spisového materiálu obsahujú písomné vyjadrenia všetkých sudcov dotknutého Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne. Z vyjadrenia predsedu senátu genmjr. JUDr. O. Samaša z 11. novembra 2008 je zrejmé, že obžalovaného nepozná, nikdy s ním neprišiel do kontaktu a o skutočnosti, že tento mal bývať v rokoch 1998-2000 spoločne s jeho synom O. P. na vysokoškolskom internáte v Bratislave sa dozvedel výlučne z námietky Mgr. H.. Keďže so synom sa o osobe obžalovaného nikdy nerozprával, nič mu ako prípadnému zákonnému sudcovi nebráni v tom, aby vo veci konal a nezaujate rozhodoval. Z písomných vyjadrení sudcov Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne pplk. JUDr. P. Tótha, plk. JUDr. Františka Kováča, pplk. JUDr. V. Kuráka, kpt. JUDr. R. Hargaša a plk. JUDr. O. Gáboríka zo dňa 11. novembra 2008 vyplýva, že ani jeden z týchto sudcov nikdy v minulosti do kontaktu s obžalovaným neprišiel, a preto sa necíti byť zaujatý v rozhodovaní v jeho trestnej veci (posledný do úvahy prichádzajúcich sudcov na rozhodovanie vo veci mjr. JUDr. Pavol Polka vyjadrenie nepodal, nakoľko sa nachádzal na dovolenke).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmajúc za tohto stavu kompletný spisový materiál predovšetkým zistil, že písomné podanie obžalovaného zo dňa 6. novembra 2008 je skutočne potrebné z hľadiska jeho obsahu posúdiť ako nespornú žiadosť o odňatie veci konajúcemu odvolaciemu súdu. Posúdiac zhromaždený spisový materiál následne zistil, že nie sú splnené zákonné podmienky na tzv. delegovanie trestnej veci v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por., nakoľko nie je daný žiadny taký dôležitý dôvod, ktorý predpokladá citované zákonné ustanovenie ako aj Ústava Slovenskej republiky v článku 48 ods. 1 (nezaručenie nestranného a zákonného prejednávania veci, nezistenie skutkového stavu veci, neuplatnenie všetkých zásad trestného konania a pod.).

Pretože z vyhlásení všetkých činných sudcov dotknutého Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne (s výnimkou mjr. JUDr. Pavla Polku) nevyplýval žiaden taký dôležitý dôvod, ktorý by zakladal potrebu alebo nutnosť delegovania veci mimo obvod tohto druhostupňového súdu, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

V týchto súvislostiach neobstojí ani druhá časť námietky obžalovaného zo dňa 6. novembra 2008, ktorá bola zameraná na údajné porušenie jeho práv z hľadiska zachovania rovnosti strán v trestnom konaní. Fakt, že orgány súdov a prokuratúra v skúmanom trestnom konaní majú rovnaké sídla, je síce realitou, ale v žiadnom prípade nemožno z tohto stavu vyvodiť, že sa navzájom v postupe svojej činnosti ovplyvňujú, a to či už v skúmanej trestnej veci konkrétne alebo aj vo všeobecnosti. Napokon obžalovaný žiadne skutočnosti na preukázanie takéhoto svojho tvrdenia vo svojej námietke nezrejmil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave dňa 3. decembra 2008

JUDr. Ján M i h a l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová